

hos eller med hvilken man förut bott, och sedan bo ensam. *F. af, bort*, se *Bortflytta*. *F. efter någon*, flytta till ett ställe, der man kommer att bo efter någon, som bott der förut. *F. ihóp*, säges om två eller flera personer, som afflytta hvar och en ifrån sin bostad, för att de tillsammans. *F. in, ned*, se *Inflytta*, *Nedflytta*. *F. på någon*, komma inflyttande i sin nya bostad förr, än dess förrre innehafvare hunnit afflytta. *F. tillbaka*, återvända till sin förra bostad, för att åter bo der. *F. upp, út*, se *Uppflytta*, *Utflytta*. — 2) Lemna tjänsten hos enskilt person, för att träda i annan persons tjänst eller upphöra att tjena. *Denne betjent f-de förliden vår ifrån greve X. till baron Y.* *F. i, ur tjänsten.* *F. tillbaka i ens tjänst.* — 3) Säges om vissa fåglar (flyttfåglar), som höstetiden begifva sig till sydliga, varmare länder, för att der öfvervintra, och vårtiden återvända till nordliga, för att vistas der öfver sommaren. — *F. sig*, v. r. Ändra plats, ställe, der man står, sitter, ligger, befinner sig (ej bor). *F. sig ifrån fönstret till dörren, från bordet till sängen, ut på gården, in i huset.* *F. sig undan för någon*, lemna någon plats. — Säges äfv. om liflösa ting, och betyder då: *Molnet har nu f-t sig till andra sidan af himmelen.* *Solen f-r sig för hvar dag på horisonten.*

FLYTTANDE, n. 4. Handlingen, då någon flyttar eller något flyttas. För *Flytta* i neutral bem. brukas hellre *Flyttning*. a) *Husgerådssakers f.* — b) *Residensets, regeringens f.* — c) *En officers f. till annat regemente* (bättre Transport, Förflyttning). *En rättares f. till annan egendom.* Jfr. *Flyttning*.

FLYTTBAR, a. 2. Som kan flyttas. *Ett f-t hus.* — *Flyttbarhet*, f. 3.

FLYTTDUFVA, f. 1. En art af Dufslägetet, 18 tum lång; gråblå, med blått bröst och hvit mage; finnes i Nordamerika, och flyttar der ifrån de nordliga trakterna, för att häcka i de medelsta och sedan flyga söderut. Columba migratoria.

FLYTTFISK, m. 2. Fisk, som företager årliga vandringar, t. ex. tonfisk, sill, m. fl.

FLYTTFÅGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. (nat. hist.) Fågel, som flyttar årligen (se *Flytta*, v. n. 3.).

FLYTTKOJA, f. 1. Flyttbar koja.

FLYTTNING, f. 2. Handlingen, då någon flyttar (både för aktiv och neutrum, i alla bem.); händelsen, omständigheten, att något flyttar sig eller blir flyttadt. För v. a.: 1) *Ett bords, en stols f.* *Den sjukes f. är nödvändig.* *Han har varit sysselsatt med f. af sina saker.* *Brickors, pjesers, tråds, plantors, växters f.* Jfr. *Flytta*, v. a. 1. — *Syn.* *Flyttande*. — 2) *Regeringens, residensets f.* — *Syn.* *Flyttande*. — 3) *En officers f.* I denna bem. hellre *Flyttande*, och ännu bättre Transport, Förflyttning. — För v. n.: 1) *I morgon blir min f.* *Efter hans f. ifrån Stockholm till Upsala.* *Tälta f-r kosta penningar.* — 2) *F. i, ur tjänsten.* *Tjenstfolkets f.* — 3) *Vildgässens f. vår och höst.*

FLYTTNINGSDAG, m. 2. 1) Dag, på hvilken någon flyttar. — 2) Dag under den af lag stadgade flyttningstiden.

FLYTTNINGSHJELP, f. 3. Understöd, som tilldelas någon i och för bosflyttning, t. ex. vid enskiften.

FLYTTNINGSTID, m. 3. 1) (i allmänhet) Den tid, då någon flyttar (se *Flytta*, v. n. 4 o. 2). — 2) Den af lag särskilt bestämda tid på året för dem, som flytta: för dem, som flytta bo, d. 14 mars

på landet, d. 1 april och d. 1 okt. i städerna, d. 1 maj för presteståndet; för tjenstehjon d. 24 okt. och i Stockholm äfv. d. 24 april.

FLYTTSAKER, f. 5. pl. Hvarjehanda bo-hagsting, som vid bosflyttning föras till ny bostad. **FLYTTSTJERNNA**, f. 1. Se *Planet*.

FLÅ, v. a. 2. Impf. *Flådde*. Sup. *Flått*. 1) Hel afdraga huden på människa eller djur. *F. en människa lefvande.* *F. en död häst.* Har äfv. det, som afdrages, till objekt, t. ex. *F. huden af en häst, barken af ett träd.* *F. af*, se *Aflå*. — 2) (fig. fam.) Skinna, preja. *Det är skam att så f. sin nästa, som många göra.* *F. af dit sig*, genom skinneri förvärfva. — *Syn.* Se *Preja*.

FLÅBUSE, m. 2. pl. — *busar*. 1) Se *Afdragare*. — 2) (fig. fam.) Se *Prejare*.

FLÅENDE, n. 4. Handlingen, då man flår.

FLÅGBRAND, m. 3. pl. — *bränder*. 1) Se *Flygbrand*. — 2) (prov.) Mogen, torr och kådig tallved.

FLÅGELD, m. 2. Se *Flygeld*.

FLÅHACKA, f. 1. (åkerbr.) Ett slags hacka, hvilken begagnas vid odling af mark, som skall brännas, för att dermed afskala den öfre vallen.

FLÅHACKA, v. a. 1. (åkerbr.) Medelst flåhacka upptaga vallen på mark, som skall brännas till odling. — *Flåhackande*, n. 4. o. *Flåhackning*, f. 2.

FLÅKS, f. 5. (bot.) Se *Hjorttröst*.

FLÅNING, f. 2. Se *Flående*.

FLÅSA, v. n. 1. Andas tätt, hågtigt och hörbart, såsom då man sprungit sig andfådd. *F. út*, fortfara att flåsa, till dess andedrägten återvunnit sin vanliga jemna gång. *Låta hästarna f. út*, då man håller med dem på en vägfärd. — *Syn.* *Flämta*. — *Flåsande*, n. 4. o. *Flåsning*, f. 2.

FLÅSGRÄS, n. 5. (bot.) En art Väpling, med små hvita, hårtäckta blommor. *Trifolium arvense*.

FLÅSMÅTT, a. 1. (pop. o. fam.) Se *Andtruten*.

FLÅTE, se *Flotte*.

FLÅCK, m. 2. 1) Ställe på ytan af ett föremål, der färgen genom något främmande ämnes tillkomst blifvit förändrad ifrån den ursprungliga och eljest allmänt rådande. *Du har fått en sul f. på din rock, din klädning.* *Sätta f. på något.* *Taga f-arna ur en klädning.* *Urtaga f-ar.* *En f., som sitter i.* (Fig.) *Sätta f. på*, se *Befläcka*, 2. a. — Ingår i en mängd sammansättningar, såsom: *Olje-, Fett-, Black-, Vinfläck*, m. fl. — 2) Litet ställe på människokroppen, af annan färg än den öfriga huden. *I fläckfebern är kroppen betäckt af f-ar.* — Säges äfvenledes i fråga om vissa hinner och organer, t. ex.: *Hafva en f. på ögat, på hornhinnan.* — 3) Litet ställe af olika färg med den öfriga på en djurkropp, på fjädrar, o. s. v. *En hvit hund med svarta f-ar.* *Tigern har vackra f-ar.* — 4) Brukas äfv. i samma mening om vissa växtdelar. *F-arne på en borstneglika.* — 5) Säges äfv. om de dunkla ställena på solens, månens, planeters eller deras drabanters skifvor. *F-arne i solen.* (Ordsp.) *Sjelfea solen har f-ar*, ingenting är fullkomligt. — Bildar sammansättningarna *Solfläck*, *Månfläck*. — 5) (fig.) Allt hvad som skämmer ens heder, ära. *Det är en f. på hans heder, hans goda namn och rykte.* *Patkulls afrättning var en f. på Carl XII:s hjelleära, en f. på hans minne, i hans lif, i hans historia.* — *Syn.* *Skamfläck*. — 6) Helt liten rymd på jordytan, helt litet ställe på ytan af ett föremål. *På jorden finnes ingen f., dit ej sorgen och olyckan*